

медіа, зателефонувати на радіо чи телебачення, запропонувати створити новинний сюжет, тематичний репортаж чи записати інтерв'ю у студії [3].

Досліджуючи особливості взаємодії закладів культури з масмедіа було встановлено, що більшість установ не використовують відео-платформи, зокрема YouTube, що дало б можливість значно розширити глядацьку аудиторію, публікуючи оригінальні інтерв'ю, розмови з митцями, цікавими гостями, прихильниками тощо. Також, на нашу думку, важливо, щоб офіційні сайти закладів культури були легкими в користуванні, максимально наповненими актуальною інформацією, містили стрічку новин, контактну інформацію, інформацію про керівний та адміністративний склад, інших працівників установи.

Аналізуючи результати взаємодії закладів культури з масмедіа, очевидним є те, що технології просування в масмедіа традиційних закладів культури не вирізняються ефективністю. У державних культурних установах за останні роки взаємодія з медіа практично не розвивається. Відсутність практики інформаційних просувань, створення позитивного іміджу в медіапросторі нерідко пов'язане з браком компетентних фахівців у цій галузі здебільшого через низьку оплату праці. У свою чергу, керівники закладів культури найчастіше воліють діяти по-старому, виключаючи використання технологій піару. Як результат – зниження якості та ефективності просування послуг культурних установ.

Підсумовуючи вищезазначене, варто усвідомити, що демократизація суспільства якісно змінює місце і роль масмедіа. Сьогодні масмедіа перетворюються на активний суб'єкт впливу на суспільство, на формування громадської думки та керування нею. У зв'язку з цим закладам культури варто докладати зусиль для вивчення механізму взаємодії масмедіа, надбання первинних навиків його використання, а в перспективі не припиняти процесу вдосконалення.

Список використаних джерел

1. Почепцов Г. Паблік рилейшнз: навч. посіб. К., 2018. 508 с.
2. Квіт С. Масові комунікації : підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ : Києво-Могилянська академія, 2008. 206 с.
3. Чередніченко А. Як комунікують театри. URL: <https://bazilik.media/iak-komunikuiut-teatry/>.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент Степанова Н.М.

ОСОБЛИВОСТІ ДОЗВІЛЛЕВОЇ РОБОТИ З ДОРОСЛИМИ ТА ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ

Довгий Б.О.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: dovhyi.bohdan522@vu.cdu.edu.ua*

Проблема організації дозвіллевої роботи в Україні наразі є доволі актуальною, оскільки нинішній стан дозвілля в нашій країні є не досить організованим. Відповідно така робота потребує вдосконалення, застосування

різноманітних нововведень, можливо також запозичення та переформатування дозвіллевих європейських та світових практик.

Узагалі, саме поняття «дозвілля» в загальному розумінні трактується як вільний час людини, під час якого вона замається різноманітною діяльністю за своїм вибором чи вподобаннями [1]. Тому, дозвіллям доцільно вважати: відвідування театрів, кіно, музеїв, театрів, заняття спортом, читання книг, спілкування з друзями, прогулянки парками, скверами, розваги, ігри тощо.

Тема дозвілля, його організації для різних вікових груп населення піднімається в роботах В. Бочелюка, А. Жаркова, Н. Максимовської, О. Паскаля та ін. Проте якщо ж говорити про доцільність та необхідність досліджень у даній сфері, а саме дозвіллевої діяльності, то потрібно звернути увагу на результати методик організації й їхніх результатів. Ми сюди відносимо зменшення рівнів стресу, позитивний вплив на імунну систему людини, підняття настрою, покращення сну, гармонійність соціалізації, й власне, краще пізнання власного «Я» [3].

Щоб розуміти, як організовувати саме дозвіллеву роботу, потрібно також враховувати інтереси та бажання, які превалюють в суспільстві, часові можливості для проведення дозвілля й, наприклад, те, чим керуються люди при виборі свого дозвілля. Проте, потрібно розуміти також, що в різних вікових групах населення, навіть якщо вони об'єднані професійними чи іншими інтересами, можуть бути різні вподобання. Саме тому в організації дозвілля та взагалі дозвіллевій роботі потрібно пам'ятати про основну класифікацію – вікову.

На практиці виділяють наступні вікові групи населення, які мають суттєві відмінності в потребах, інтересах та бажаннях, а саме:

- діти до 14 років;
- підлітки,
- молодь,
- дорослі
- люди похилого віку [2, с. 45].

Звернемо увагу на особливості дозвіллевої роботи з дорослими. Зазначимо, що дана вікова категорія знаходиться в межах від 35 до 60 років.

Зазвичай, вільного часу у дорослих бракує, однак він все ж таки наявний перед роботою, після неї та перед сном. Саме тому щоденна дозвіллева робота буде характеризуватись певною короткотривалістю та розважальним нахилом.

Найдоцільніше, для ефективного проведення дозвілля дорослих, його потрібно організовувати у вихідні дні, святкові чи в період відпусток.

Для дорослого населення основними видами дозвілля є: освітня діяльність; культурно-творча; фізкультурно-оздоровча; рекреаційна [3].

Якщо говорити про дозвіллеву роботу з людьми похилого віку, то межі даної вікової категорії – це період від 60 до 75 років. Ця категорія населення найбільше потребує уваги в сучасному суспільстві, оскільки простежується значне збільшення її чисельності. Зміни на ринку праці також унеможливають роботу для пенсіонерів, а відтак, збільшення вільного часу в таких людей й зміни в споживанні послуг дозвілля.

Дозвілля для даної категорії має організовуватись, враховуючи головні потреби літніх людей: спілкування, відчуття свободи, вільності дій та вибору свого дозвілля, впевненість в собі та почуття необхідності.

Таким чином, можемо дійти висновку, що різним людям, які належать до вікової категорії «люди похилого віку», сподобаються наступні дозвіллієві заходи: вечори відпочинку, екскурсії, інформаційно-пізнавальні лекції, заходи з колективним обговоренням та обмінами думок, майстер-класи, концерти та ін.

Отож, на прикладі, вищенаведених двох вікових категорій можемо впевнитись, що особливості організації дозвілля для кожної з них буде різнитись. Це насамперед пояснюється зміною ставлення до життя, фізичного та психічного стану людини, переоцінкою пріоритетів, бажань, потреб, можливостей та ін.

Зважаючи на те, що нинішній стан дозвілля в Україні потребує змін, вдосконалення, можливого певного переформатування, особливо в умовах воєнного стану та скорішої перспективи часів післявоєнного періоду, ми плануємо здійснити загальний аналіз пропонованого дозвілля для зазначених категорій населення в Україні. Також плануємо провести соціологічне опитування серед громадян нашої країни, які відповідають вибраним віковим категоріям стосовно дозвілля й розробити шляхи та способи вдосконалення дозвіллієвої роботи з дорослими та людьми похилого віку, що матиме практичне значення для висвітлення обраної теми.

Список використаних джерел

1. Культура поведінки. Енциклопедія Сучасної України. URL: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=51467
2. Паскаль О. В. Система культурно-дозвіллієвої роботи : навч. посіб. Одеса : Університет Ушинського, 2022. 146 с.
3. Рекреація, туризм і дозвілля: тлумачення і співвідношення понять. URL: http://tourlib.net/statti_ukr/smal.htm

Науковий керівник: кандидат філософських наук, доцент Степанова Н.М.

КУЛЬТУНО-МИСТЕЦЬКА ГАЛЕРЕЯ «МИСТЕЦЬКА БРАМА» В КУЛЬТУРНО-КРЕАТИВНОМУ ПРОСТОРИ М. ЧЕРКАСИ

Дубина В.С.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: dubyna.vadym521@vu.cdu.edu.ua*

Галерейна діяльність в Україні як специфічне соціокультурне явище зайняла міцну позицію і на сучасному етапі виступає вагомим сегментом вітчизняного арт-ринку, який, в свою чергу, здійснює істотний вплив на художнє життя суспільства. Український галерейний бізнес набирає обертів, що дає змогу його організаторам реалізовувати масштабні проекти, популяризувати сучасне мистецтво. .Мистецька